

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : **23.10.2026**
Sayı : **1098**

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Şoförlük Meslek Kanunu Teklifim ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

NERMİN YILDIRIM KARA
CHP HATAY MİLLETVEKİLİ

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Plan ve Bütçe , Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm
Tarih: 27-10-2026	Esas No: 2/3975

T B M M KANUNLAR VE KARARLAR BSK LIGI
23 Ekim 2026
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
23 Ekim 2026
No: 1969226

GENEL GEREKÇE

Şoförlük; yolcu ve yük taşımacılığında toplu ulaşım, okul servislerinden taksiciliğe, kamyon ve tır taşımacılığında dağıtım hizmetlerine kadar geniş bir alanda ülke ekonomisinin ve günlük yaşamın sürdürülebilirliği açısından hayati öneme sahip bir meslektir.

Buna karşın şoförler; uzun çalışma saatleri, yetersiz dinlenme imkânları, artan akaryakıt ve araç bakım maliyetleri, gelir güvencesinin bulunmaması, trafik ve iş kazası riskleri, sosyal güvenlik primlerinin ağırlığı ve mesleki hakların farklı düzenlemeler arasında dağılmış olması gibi sorunlarla karşı karşıyadır.

Mevcut mevzuatta karayolu taşımacılığı, mesleki yeterlilik, trafik güvenliği ve çalışma hayatına ilişkin çeşitli düzenlemeler bulunmaktadır. Ancak 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu ve ilgili yönetmeliklerdeki hükümler, şoförlüğün bütün alanlarını kapsayan müstakil bir meslek kanununun yerine geçmemektedir.

Bu teklif ile şoförlüğün meslek olarak tanımlanması; mesleğe giriş ve eğitim standartlarının belirlenmesi; çalışma ve dinlenme sürelerinin etkin biçimde denetlenmesi; ücret, sosyal güvenlik ve iş sağlığı ve güvenliği haklarının güçlendirilmesi; kendi hesabına çalışan şoförlerin ekonomik sorunlarının azaltılması amaçlanmaktadır.

Şoförlerin haklarını koruyan, mesleğin itibarını yükselten ve trafik güvenliğini güçlendiren bütüncül bir yasal çerçevenin oluşturulması kamu yararı bakımından gereklidir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 – Madde ile kanunun kapsamı ve amacı belirlenmektedir.

MADDE 2 – Madde ile kanunun uygulanması için gereken tanımlamalar yapılmaktadır.

MADDE 3 – Madde ile şoförlük mesleğinin tanımlanması, şoförlük konusunda hangi konularda eğitim alacakları belirlenmektedir.

MADDE 4 –Madde ile seyir halindeyken hangi sürelerde mola verileceği ve araçların hangi sıklıkta, nasıl kullanılacağı tespit edilmektedir.

MADDE 5 –Madde ile şoförlerin çalışma süreleri, çalışma koşulları gibi konularda hangi denetimlerin, kimler tarafından yapılacağı belirlenmektedir.

MADDE 6 – Madde ile aykırı koşullarda şoför çalıştıran kişilere verilecek idari para cezalarının miktarı belirlenmektedir.

MADDE 7 – Madde ile işverene bağlı olarak çalışan şoförlere ödenebilecek en düşük ücret miktarı saptanmaktadır.

MADDE 8 – Madde ile şoförlük mesleği tehlikeli meslek olarak sınıflandırılmakta, prim ödeme gün sayılarına ekleme yapılmaktadır.

MADDE 9 – Madde ile kendi hesabına çalışan şoförlerin sigorta primlerinin belirli bir bölümünün hazine tarafından karşılanması sağlanmaktadır.

MADDE 10 – Yönetmelik maddesidir.

MADDE 11 – Yürürlük maddesidir.

MADDE 12 – Yürütme maddesidir.

ŞOFÖRLÜK MESLEK KANUNU TEKLİFİ

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; ülke ekonomisi ve trafik güvenliği bakımından hayati öneme sahip olan şoförlük mesleğinin icrasına ilişkin usulleri ve mesleki eğitim standartlarını düzenlemek, şoförlerin çalışma ve dinlenme süreleri ile gelirlerini teminat altına almak, iş sağlığı ve güvenliği ile sosyal güvenlik haklarını iyileştirmektir.

(2) Bu Kanun; ticari amaçla yolcu, yük, eşya veya kargo taşımacılığında her türlü motorlu taşıtı kullanan, bir işverene bağlı olarak veya kendi hesabına çalışan şoförleri ve bunların işverenlerini kapsar.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunda geçen;

a) Bakanlık: Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığını,

b) Kendi hesabına çalışan şoför: Bir işverene bağlı olmaksızın, kendi mülkiyetindeki veya kiraladığı araçla ticari taşımacılık yapan şoförü,

c) Şoför: Karayolu taşımacılığında ticari amaçla yolcu, yük, eşya veya kargo taşımak amacıyla tescil edilmiş bir motorlu taşıtı kullanan ve ilgili mesleki yeterlilik belgelerine sahip olan gerçek kişiyi,

ifade eder.

Şoförlük mesleği ve eğitimi

MADDE 3- (1) Şoförlük, müstakil ve standartları belirlenmiş bir uzmanlık mesleğidir.

(2) Şoförlük mesleğini icra edebilmek için ilgili mevzuatta öngörülen sürücü belgesinin yanı sıra, Bakanlıkça belirlenen teorik ve uygulamalı eğitimler tamamlanarak “Şoförlük Mesleki Yeterlilik Belgesi”nin alınması zorunludur.

(3) Şoförler her 5 yılda bir Bakanlık tarafından trafik güvenliği, ilk yardım, iş sağlığı ve güvenliği ile öfke kontrolü konularını içeren yenileme eğitimine tabi tutulur.

(4) Şoförlerin eğitiminin konusu ve kapsamı ile ilgili çalışmaları yürütmeye ve uygulama yönünden denetlemeye, Emniyet Genel Müdürlüğünün koordinasyonunda Emniyet Genel Müdürlüğü ve Karayolları Genel Müdürlüğü yetkilidir.

Araç kullanma ve dinlenme sürelerine uyma mecburiyeti

MADDE 4- (1) Ticari amaçla yük taşımacılığı yapan ve azami ağırlığı 3,5 tonu geçen araçların şoförleri ile ticari amaçla yolcu taşımacılığı yapan ve taşıma kapasitesi şoför dâhil 9 kişiyi geçen araçların şoförlerinin 24 saatlik herhangi bir süre içinde; toplam 9 saatten ve devamlı olarak 4,5 saatten fazla araç sürmeleri yasaktır. Bu şoförler en fazla 6 günlük araç kullanma süresinden sonra 1 günlük hafta tatilini kullanmak zorundadırlar. Hafta tatili en az 24 saattir. Düzenli seferler haricindeki uluslararası yolcu taşımacılığı söz konusu olduğunda şoförler 12 gün süreyle araç kullanabilirler, araç kullanma süresinden sonra 2 günlük hafta tatilini kullanmak zorundadırlar. Birleşik 2 hafta içinde toplam araç kullanma süresi 90 saati aşamaz. Bu şoförler sürekli 4,5 saatlik araç kullanma süresi sonunda, eğer istirahate çekilmiyorlar ise en az 45 dakika mola almaları mecburidir. Bu molalar sürekli 4,5 saatlik araç kullanma süreleri içinde en az 15 dakikalık molalar şeklinde de kullanılabilir.

(2) Şoförler her 24 saat içinde 11 saat kesintisiz dinlenmek zorundadır. Bu süre, biri en az 8 saat kesintisiz olmak üzere iki veya üç ayrı süre halinde kullanılabilir. Bu durumda günlük dinlenme süresi, 1 saat daha eklenerek 12 saate çıkartılır. 11 saatlik kesintisiz günlük dinlenme süresi haftada 3 defadan fazla olmamak üzere en az 9 saate indirilebilir. Aracın en az iki şoförle kullanılması durumunda her 30 saatlik sürede her bir şoför en az 8 saat kesintisiz olarak dinlenir.

(3) Günlük dinlenme süresi, yataklı ve yapılışlarında özel dinlenme yeri olan araçlar ile şoförün rahat uyuyabileceği şekilde bölümleri bulunan araçlarda, araçlar park yerinde, garajda

veya yerleşim yerleri dışındaki karayollarında platform dışında park edip gerekli tedbirler alınarak geçirilebilir.

Denetim

MADDE 5- (1) Bu Kanun kapsamındaki çalışma süreleri, ücret ve iş sağlığı kurallarının denetimi Bakanlık tarafından yerine getirilir.

(2) Şoförlerle ilgili yapılan kontroller, yıllık çalışma günlerinin en az %1'ini kapsar. Bu kontrollerin en az %15'i yol kenarında, %25'i ise ilgili ve yetkililerce işverenin müştemilatında yapılır. Kontrollerde; günlük araç kullanma süreleri, molalar, haftalık ve günlük dinlenme süreleri, kayıtlarda düzensizlik belirtileri, önceki kayıtlar, takograf cihazının doğru çalışıp çalışmadığı kontrol edilir.

(3) İş yeri müştemilatında yapılan kontrollerde haftalık dinlenme süreleri ve bu süreler arasındaki araç kullanma süreleri, 2 haftalık araç kullanma süre sınırlaması, indirilen günlük veya haftalık dinlenme sürelerinin telafi edilip edilmediği, kayıt belgelerinin kullanılıp kullanılmadığı, şoförün çalışma saatlerinin organize edilip edilmediği de kontrol edilir. Yetkili makamların talebi üzerine gerekli dokümanların teslim edilmesi ile yapılan kontroller de müştemilatta yapılan kontrol sayılır.

İdari para cezaları

MADDE 6- (1) 3 üncü maddenin ikinci fıkrasına aykırı olarak şoför çalıştıran işverene her şoför için 15.000 Türk lirası, şoföre 5.000 Türk lirası; kendi hesabına şoförlük yapan kişiye 5.000 Türk lirası idari para cezası verilir.

(2) 4 üncü maddeye aykırı olarak şoför çalıştıran işverene her şoför için 5.000 Türk lirası, şoföre 2,500 Türk lirası; kendi hesabına şoförlük yapan kişiye 2,500 Türk lirası idari para cezası verilir.

Ücret ve sefer tazminatı

MADDE 7- (1) Bir işverene bağlı olarak çalışan şoförlere ödenecek ücret, net asgari ücretin %50 fazlasından az olamaz.

(2) Şoförlere, fiilen seferde geçirdikleri süreler için günlük ücretten ayrı olarak yeme, içme ve barınma ihtiyaçlarını karşılayacak düzeyde sefer tazminatı ödenir.

Tehlike sınıfı ve fiili hizmet süresi zammı

MADDE 8- (1) Şoförlük mesleği, iş yerinin veya işletmenin esas faaliyet koduna bakılmaksızın tehlikeli işler kapsamında değerlendirilir.

(2) Bu Kanuna tabi olarak çalışan şoförlerin fiilen çalıştıkları her 360 gün için prim ödeme gün sayılarına 60 gün fiili hizmet süresi zammı eklenir.

Kendi hesabına çalışan şoförler

MADDE 9- (1) Kendi hesabına çalışan şoförlerin 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 81 inci maddesinde sayılan ve 82 nci madde uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan sigorta primlerinin %20'si Hazine tarafından karşılanır.

(2) Kendi hesabına çalışan şoförlerin taşıma faaliyetinde kullandıkları motorlu kara taşıtlarının genel bakım ve onarımı hizmeti katma değer vergisinden müstesnadır.

Yönetmelik

MADDE 10- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 6 ay içinde Bakanlık tarafından çıkarılır.

Yürürlük

MADDE 11- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 12- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.